

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové, soudkyně Mgr. et Mgr. Lenky Bahýřové, Ph. D., a soudce Mgr. Martina Lachmanna v právní věci

žalobce: **MUDr. M. Ž.**

zastoupen JUDr. Lumírem Mičánkem, advokátem
sídlem Točitá 1722/18, Praha 4

proti

žalovanému: **Česká stomatologická komora**

sídlem Slavojova 22, Praha 2
zastoupena Mgr. Jiřím Slavíkem, advokátem
sídlem Zborovská 619/49, Praha 5

o žalobě na určení, že prověřování stížnosti JUDr. Z. K. ze dne 15. 8. 2016 revizní komisí Oblastní stomatologické komory Písek a následné podání návrhu na zahájení disciplinárního řízení ze dne 9. 8. 2017, č. j. RK-PIS-001/2017-021, byly nezákonnými zásahy, a o to, aby soud žalovanému zakázal v zahájeném disciplinárním řízení pokračovat,

takto:

- I. Žaloba **se odmítá** v částech, jimiž se žalobce domáhá určení, že podání návrhu na zahájení disciplinárního řízení revizní komisí Oblastní stomatologické komory Písek ze dne 9. 8. 2017, č. j. RK-PIS-001/2017-021, bylo nezákonným zásahem, a toho, aby soud zakázal žalovanému v zahájeném disciplinárním řízení pokračovat.
- II. Žaloba **se zamítá** v části, jíž se žalobce domáhá určení, že prověřování stížnosti JUDr. Z. K. ze dne 15. 8. 2016 revizní komisí Oblastní stomatologické komory Písek bylo nezákonným zásahem.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

Odůvodnění:

I.

Úvod, obsah žaloby a dalších podání účastníků

1. Žalobce se původním petitem žaloby domáhal zrušení návrhu na zahájení disciplinárního řízení, který na něj byl dne 9. 8. 2017 podán revizní komisí Oblastní stomatologické komory Písek (dále též RK OSK Písek). Poté, co soud žalobce vyzval k odstranění vad žaloby, žalobce podáním ze dne 10. 10. 2017 upřesnil, že podává zásahovou žalobu, jíž se domáhá, aby soud určil, že vedení prověřování stížnosti, kterou na žalobce podala jeho pacientka JUDr. Z. K., revizní komisí Oblastní stomatologické komory Písek a následné podání návrhu na zahájení disciplinárního řízení byly nezákonnými zásahy, a zakázal žalovanému v disciplinárním řízení pokračovat. Následně žalobce sice v podání ze dne 8. 2. 2018 uvedl zcela nový a zmatečný petit, jímž se domáhal toho, aby soud určil, že disciplinární řízení bylo zastaveno, avšak k dalšímu vytýkácímu usnesení soudu se podáním ze dne 2. 3. 2018 vrátil k předchozímu, srozumitelnému žalobnímu návrhu.
2. Žalobce tvrdí, že prověřování stížnosti bylo provedeno nezákonně, neboť v něm bylo pokračováno poté, co byla věc pravomocně vyřízena odložením věci. Dozor nad prověřováním, který provedla předsedkyně revizní komise komory, byl přitom dle názoru žalobce proveden až po uplynutí třicetidenní lhůty, kterou k tomu stanoví disciplinární řád. O odložení věci předsedkyně revizní komise komory totiž musela být vyrozuměna interním postupem, nikoliv až v okamžiku, kdy jí byl předložen spis k podnětu stěžovatelky. Toto tvrzení žalobce považuje za účelové.
3. Dále žalobce namítl, že prověřování prováděla revizní komise Oblastní stomatologické komory Písek, která k tomu nebyla místně příslušná. Navíc v jejím senátu nezasedal ani jeden člen Oblastní stomatologické komory České Budějovice, v níž je zapsán žalobce, a to v rozporu s požadavky disciplinárního řádu na společnou revizní komisi.
4. Žalobce též v žalobě a jejích doplněních obsáhle tvrdil, že z projednávané stížnosti a následného prověřování nevyplynulo důvodné podezření, že spáchal disciplinární delikt, a proto nebylo namístě podávat návrh na zahájení disciplinárního řízení. K zahájení disciplinárního řízení dle jeho tvrzení došlo po roční prekluzivní lhůtě.
5. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu odmítl jako nepřipustnou. Uvedl, že prověřování stížnosti a následné podání disciplinárního návrhu nelze považovat za samostatný zásah do práv žalobce; na základě podaného návrhu je vedeno disciplinární řízení, jehož výsledkem bude vydání rozhodnutí ve věci samé. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce případně bude moci bránit žalobou podle § 65 s. ř. s.
6. Pro případ, že by soud žalobu považoval za přípustnou, navrhl žalovaný její zamítnutí. K opožděnosti doзору nad prověřováním žalovaný uvedl, že informace o odložení věci byla předsedkyni revizní komise komory doručena až dne 16. 12. 2016. Odstup od doručení oznámení žalobci je způsoben tím, že revizní komise oblastní komory standardně čeká, než se vrátí doručenky ostatním vyrozumívaným osobám, a až následně zasílá informaci předsedkyni revizní komise komory. Dále žalovaný rozebral, proč bylo nařízení pokračování prověřování důvodné.
7. Žalovaný též uvedl, že k delegaci věci revizní komisi Oblastní stomatologické komory Písek došlo důvodně, jelikož všichni členové revizní komise Oblastní stomatologické

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

komory České Budějovice (dále též „RK OSK České Budějovice“) na své funkce rezignovali. Též roční lhůta pro podání návrhu na zahájení disciplinárního řízení byla dle tvrzení žalovaného zachována.

II.

Podstatný obsah správního spisu

8. Pacientka žalobce JUDr. Z. K. doručila dne 16. 8. 2016 RK OSK České Budějovice stížnost na jeho léčebný postup při nasazování zubních implantátů.
9. Po prověření stížnosti RK OSK České Budějovice sdělením ze dne 22. 11. 2016, č. j. RK-SBU-003/2016-024, věc odložila. Sdělení bylo doručeno žalobci i stěžovateli.
10. Předsedkyně revizní komise komory přípisem ze dne 13. 1. 2017, č. j. RK-ČSK-037/2016-005, RK OSK České Budějovice nařídila pokračování v prověřování, neboť shledala, že odložení věci nebylo důvodné.
11. Následně všichni členové RK OSK České Budějovice na své funkce rezignovali.
12. Rozhodnutím ze dne 4. 4. 2017, č. j. RK-ČSK-037/2016-012, předsedkyně revizní komise komory věc delegovala RK OSK Písek.

III.

Projednatelnost žaloby

13. Soud nejprve zvažoval, zda lze žalobu věcně projednat.
14. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud odmítne návrh pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení.
15. Podle § 82 s. ř. s. se může ochrany před nezákonným zásahem domáhat každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo.
16. Jak uvedl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015-160, bodě 63, je-li zjevné a nepochybné, že jednání popsané v žalobě vzhledem ke své povaze nemůže být nezákonným zásahem správního orgánu, i kdyby byla žalobní tvrzení pravdivá, není splněna podmínka řízení o žalobě proti nezákonnému zásahu, a proto je takovou žalobu třeba odmítnout.
17. Disciplinární řízení je s žalobcem vedeno podle zákona č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře; jeho konkrétní průběh je upraven disciplinárním řádem žalovaného č. 1/2010. Postup podle disciplinárního řádu má dvě fáze, z nichž první je prověřování prováděné revizní komisí oblastní komory a druhou je potom samotné disciplinární řízení vedené čestnou radou oblastní komory.
18. Fáze prověřování se neřídí správním řádem (§ 19 disciplinárního řádu *a contrario*), jedná se však o relativně formalizovaný postup, který může vyústit buď v odložení věci pro uzavření smíru mezi podezřelým a stěžovatelem (§ 14 odst. 1 disciplinárního řádu), podáním návrhu na zahájení disciplinárního řízení, nebo odložením věci (§ 15 odst. 2 disciplinárního řádu). V nyní projednávané věci žalobce jednak brojí proti tomu, že prověřování stížnosti vůbec bylo vedeno, respektive kterým orgánem bylo vedeno, jednak proti tomu, že vyústilo v podání návrhu na zahájení disciplinárního řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

19. Jak uvedl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98, č. 2206/2011 Sb. NSS, „zásahová žaloba chrání proti jakýmkoli jiným aktům či úkonům veřejné správy směřujícím proti jednotlivci, které jsou způsobilé zasáhnout sféru jeho práv a povinností a které nejsou pouhými procesními úkony technicky zajišťujícími průběh řízení. Nemusí jít nutně o akty neformální povahy či jen o faktické úkony, nýbrž i o jakékoli jiné konání či opomenutí konat, nelze-li je podřadit pod pojem rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.“.
20. Soud má za to, že takovým úkonem nemůže být podání návrhu na zahájení disciplinárního řízení podle disciplinárního řádu žalovaného, neboť tento úkon sám o sobě nepředstavuje samostatný zásah do práv disciplinárně stíhaného, v tomto případě žalobce. Disciplinární řád předpokládá, že důvodnost návrhu revizní komise posuzuje čestná rada oblastní stomatologické komory, a to právě v rámci disciplinárního řízení. Má-li žalobce za to, že se disciplinárního deliktu nedopustil, může se v disciplinárním řízení obhájit a pokusit se dosáhnout toho, aby byl rozhodnutím čestné rady oblastní komory zproštěn viny. Až v případě, že by byl čestnou radou oblastní komory shledán vinným, může podle § 20 odst. 3 disciplinárního řádu podat opravný prostředek k čestné radě (celostátní) komory. Teprve proti rozhodnutí o opravném prostředku by žalobce mohl podat žalobu k soudu podle § 65 s. ř. s.; v rámci této žaloby by mohl namítat jakékoliv vady předcházejícího řízení, které dle jeho názoru ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. mohly vést k nezákonnosti rozhodnutí ve věci samé.
21. Pokud by soud připustil, aby se žalobce mohl zásahovou žalobou domáhat ochrany již přímo proti podání návrhu na zahájení disciplinárního řízení, popřel by tím celý výše uvedený proces, a tím i zásadu subsidiarity správního soudnictví zakotvenou v § 5 s. ř. s. Nadto by došlo k předčasnému zásahu do autonomie žalovaného jako komory profesní samosprávy stomatologů. Je tedy třeba, aby se žalobce nejprve hájil před příslušnými orgány žalovaného, a až v případě neúspěchu se obrátil na soud žalobou proti jejich konečnému rozhodnutí.
22. Obdobně platí, že se zásahovou žalobou nelze bránit ani proti samotné skutečnosti, že je disciplinární řízení vedeno. Bylo-li řízení návrhem revizní komise zahájeno, může být skončeno pouze vydáním rozhodnutí. Měl-li by žalobce za to, že je příslušný orgán v disciplinárním řízení nezákonně nečinný, může se vydání rozhodnutí domáhat žalobou proti nečinnosti podle § 79 s. ř. s. V průběhu řízení se však nemůže domáhat toho, aby soud disciplinárnímu orgánu žalovaného zakázal je vést, či přikázal nějakým konkrétním způsobem rozhodnout, a to ani žalobou proti nezákonnému zásahu ani žalobou proti nečinnosti.
23. Soud má naopak za to, že nezákonným zásahem hypoteticky může být vedení prověřování, tedy postup revizní komise před zahájením disciplinárního řízení. Jedná se o postup odlišný od správního řízení, který může samostatně zasáhnout do žalobcových práv. Typicky by tomu tak mohlo být v případě, kdy by vůči žalobci bylo vedeno zcela svévolně, aniž by existovalo jakékoliv skutečné podezření, že se disciplinárního deliktu dopustil, nebo že by bylo vedeno po nepřiměřeně dlouhou dobu. Nezákonný zásah by teoreticky mohly představovat i jiné aspekty prověřování, například skutečnost, že je prověřování vedeno k tomu nepříslušným orgánem, což žalobce v nyní projednávané věci tvrdí. V tomto ohledu se tedy prověřování podle disciplinárního řádu žalovaného podobá postupům při správě daní, jejichž výsledkem nemusí nutně být vydání správního rozhodnutí, a proti nimž a jejich jednotlivým aspektům se lze též bránit žalobou proti

nezákonnému zásahu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2006, č. j. 8 Aps 2/2006-95, a usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98, č. 2206/2011 Sb. NSS).

24. V souladu se shora uvedeným výkladem tedy soud dospěl k závěru, že v části žaloby, jíž se žalobce domáhá ochrany proti podání návrhu na zahájení disciplinárního řízení a následnému vedení tohoto disciplinárního řízení, je označeno takové jednání orgánů žalovaného, které ani teoreticky nemůže představovat nezákonný zásah. Není tedy splněna podmínka řízení o žalobě proti nezákonnému zásahu dle § 84 odst. 3 písm. a) s. ř. s., a proto je namístě její odmítnutí podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

IV.

Posouzení věci samé

25. Městský soud v Praze žalobu v části, v níž je přípustná, v souladu s § 87 odst. 1 části věty za středníkem s. ř. s. posoudil podle skutkového a právní stavu, který zde byl v době tvrzeného zásahu.
26. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť žádný z účastníků s tímto postupem po poučení nevyjádřil nesouhlas.
27. Jak vyplývá z výše uvedeného výkladu, předmětem posuzování v této věci nemůže být otázka, zda se žalobce dopustil disciplinárního deliktu. Soud se tedy nezabýval žalobními námitkami, v nichž žalobce rozebíral skutek, který je mu v disciplinárním řízení kladen za vinu.
28. K zahájení prověřování lze uvést pouze tolik, že se nejednalo o postup zjevně svévolný či šikanózní. JUDr. K. na žalobce vskutku podala stížnost, kde uvedla skutečnosti, jež by mohly svědčit o tom, že disciplinární delikt spáchal. Jednalo se o pacientku žalobce, dle jejíchž tvrzení žalobce při poskytování péče nepostupoval *lege artis*. Na základě takovéto stížnosti bylo zcela namístě prověřování zahájit.
29. Ohledně konkrétních nedostatků prověřování žalobce jednak tvrdí, že poté, co RK OSK České Budějovice věc odložila dne 22. 11. 2016, došlo k nařízení pokračování prověřování ze strany předsedkyně revizní komise komory opožděně. Tvrzení předsedkyně revizní komise komory, že se o věci dověděla až v lednu 2017, má žalobce za účelové.
30. Podle § 15 odst. 4 disciplinárního řádu žalovaného revizní komise oblastní komory o odložení věci vyrozumí mimo jiné předsedu revizní komise komory.
31. Podle § 16 odst. 2 disciplinárního řádu může předseda revizní komise komory v rámci dozoru nad prověřováním revizní komisi oblastní komory udělovat pokyny; doplnění prověřování v odložené věci však může nařídit pouze „*ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy byl o odložení věci vyrozuměn*“.
32. Citovaná dvě ustanovení disciplinárního řádu na sebe zjevně navazují; předseda revizní komory komise tedy může nařídit doplnění prověřování ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy jej o odložení věci vyrozumí revizní komise oblastní komory. V nyní projednávané věci však soud z disciplinárního spisu ověřil, že předsedkyně revizní komise komory o odložení věci nebyla vyrozuměna ve stejné době, kdy byla informace o odložení zaslána pouze stěžovateli a žalobci.

33. Předsedkyně revizní komise komory se o věci dověděla až z podnětu stěžovatelky, který jí byl doručen dne 9. 12. 2016. K podnětu ovšem nebylo přiloženo oznámení RK OSK České Budějovice o odložení věci a ani z textu podnětu samotného výslovně nevyplývalo, že k odložení věci došlo, neboť stěžovatelka uvedla pouze, že převzala „rozhodnutí ve věci mé stížnosti“, a dále že „stanovisko je pro mě nepřijatelné z následujících důvodů“. Předsedkyně revizní komise komory následně neprodleně přípisem ze dne 12. 12. 2016 vyzvala RK OSK České Budějovice k předložení spisu. Jak vyplývá z razítka, které je otištěno na prvním listě kopie spisu doručeného ředitelce revizní komise komory, kopie spisu došla předsedkyni revizní komise teprve dne 16. 12. 2016. Teprve tehdy jí také byl v rámci kopie spisu doručen přípis RKS OSK České Budějovice o odložení věci.
34. Dle názoru soudu je třeba při stanovení počátku třicetidenní lhůty dle § 16 odst. 2 disciplinárního řádu vycházet až z okamžiku, kdy byl předsedkyni revizní komise komory doručen spis RK OSK České Budějovice. Až tehdy totiž dostala první možnost seznámit se se záznamem o odložení věci a jeho důvody, a tedy teprve tehdy dostala příležitost na něj reagovat. Je potom lhostejné, zda dne 16. 12. 2016 došlo formálně k oznámení odložení věci dle § 15 odst. 4 disciplinárního řádu, nebo zda RK OSK České Budějovice pouze reagovala na výzvu k předložení spisu. Pokud tedy lhůta pro nařízení doplnění prověřování počala plynout dne 16. 12. 2016, uplynula dne 16. 1. 2017 (jelikož datum 15. 1. 2017 připadalo na neděli). Předsedkyně revizní komise komory přípis, jímž nařídila doplnění prověřování, vypravila dne 13. 1. 2017, a lhůta tedy byla zachována.
35. Soud připouští, že institut dohledu nad prověřováním je určitým zásahem do právní jistoty žalobce. Na druhé straně však stojí objektivní zájem na řádném prověření podezření na disciplinární delikt, k jehož naplnění uvedený institut slouží. Garancí toho, že na žalobce nemůže být podán disciplinární návrh po uplynutí nepřiměřené doby od skutku, který je mu kladen za vinu, je však § 25 odst. 2 disciplinárního řádu, dle něž lze návrh podat nejpozději jeden rok ode dne, kdy se žalovaný o skutku dověděl. Na plynutí této lhůty přitom výše popsany postup předsedkyně revizní komise komory neměl žádný vliv.
36. Otázku, zda byly k doplnění prověřování věcné důvody, soud neposuzoval, neboť tím by opět nepřipustně zasahoval do posouzení otázky viny žalobce za disciplinární delikt, byť pouze v předběžné fázi tohoto posouzení. Jak ovšem bylo vyloženo výše, toto posouzení soudu v současné době nenáleží, a bude možné je učinit až při projednání případné žaloby proti rozhodnutí v disciplinárním řízení.
37. Dále se soud zabýval druhou přípustnou žalobní námitkou, jíž žalobce zpochybňuje provedení prověřování místně nepřislušnou revizní komisí Oblastní stomatologické komory Písek.
38. Jak soud zjistil z předloženého správního spisu, po nařízení doplnění prověřování předsedkyni revizní komise komory rezignovali na své funkce všichni členové RK OSK České Budějovice. Následně předsedkyně revizní komise komory rozhodnutím ze dne 4. 4. 2017 věc delegovala RK OSK Písek.
39. Podle § 7 odst. 3 disciplinárního řádu shledá-li předseda revizní komise komory, že je člen revizní komise oblastní komory z projednávání věci vyloučen, rozhodne buď o tom, že revizní komise oblastní komory bude konat bez vyloučeného člena, nebo o přikázání věci jiné revizní komisi oblastní komory.

40. V nyní projednávané věci postupovala předsedkyně revizní komise komory zcela správně, když postupem *per analogiam* dle citovaného ustanovení disciplinárního řádu věc delegovala. Pokud všichni členové RK OSK České Budějovice na své funkce rezignovali, bylo zjevné, že revizní komise této oblastní komory v prověřování pokračovat nemůže. Vzhledem k tomu, že jmenování nových členů by zjevně zabralo určitý čas, a v prověřování bylo třeba pokračovat co nejrychleji, nezbývalo než věc delegovat na revizní komisi jiné oblastní komory. RK OSK Písek přitom byla k delegaci vhodná, neboť její obvod přímo sousedí s obvodem RK OSK České Budějovice. Soud tedy uzavírá, že delegace věci RK OSK Písek byla za daných okolností zcela logickým krokem, který nevykazuje žádné známky účelovosti.
41. Lze jen dodat, že nebylo namístě ve věci uplatnit ustanovení § 17 odst. 1 disciplinárního řádu, dle něž členem senátu společné revizní komise pro více oblastí musí vždy být alespoň jeden člen ze stejné oblasti, v níž je zapsán podezřelý. Toto ustanovení se vztahuje jen na případ, kdy je pro více oblastních komor zřízena společná revizní komise, což v daném případě nenastalo. Věc byla pouze projednána revizní komisí jiné než místně příslušné oblastní komory, a to, jak uvedeno výše, zcela v souladu s disciplinárním řádem.
42. Z výše uvedeného vyplývá, že žalobní námitky nebyly důvodné, a proto nelze dospět k závěru, že by prověřování stížnosti proti žalobci RK OSK Písek bylo nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s.

V.

Závěr a náklady řízení

43. Ohledně části žaloby, již se žalobce domáhal ochrany před podáním návrhu na zahájení disciplinárního řízení a vedením tohoto řízení, není splněna podmínka řízení dle § 84 odst. 3 písm. a) s. ř. s., jelikož žalobcem označené jednání žalovaného není vůbec způsobilé být nezákonným zásahem. V této části tedy soud prvním výrokem rozsudku žalobu odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
44. Ve zbytku soud žalobu věcně projednal, avšak dospěl k závěru, že není důvodná, a proto ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
45. Výrok o nákladech řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něž má právo na jejich náhradu účastník, který má ve věci úspěch. Žalobce úspěšný nebyl, a tedy právo na náhradu nákladů nemá. Žalovaný sice úspěšný byla, avšak žádné účelně vynaložené náklady mu nevznikly. Žalovaný sice byl v řízení zastoupen advokátem, na což má právo, náklady vynaložené na odměnu advokáta však nelze v tomto případě považovat za účelně vynaložené, jelikož předmětem řízení bylo disciplinární řízení vedené žalovaným. Žalovaný musí disponovat dostatečným odborným aparátem, který je schopen jeho postup v disciplinárním řízení hájit, a tedy nejsou objektivní důvody pro to, aby v řízení musel být zastoupen advokátem (srov. závěry rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011, týkající se České advokátní komory).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 12. dubna 2018

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu